

nens Kjendelse. Jeg har herved den Betænkelse, at det er en stor Myndighed, der er tillagt disse Mønstringskommissioner, og efter den Erfaring, jeg har, have de brugt deres Myndighed i en temmelig vid Udstrækning. Man har jo endog set, at en Fodervært er kommen til Nagsdagen og har andraget paa at faae en af Mønstringskommissionen idømt Bøde eftergivet, og det er ogsaa blevet vedtaget i dette Ting at anbefale Andragendet til vedkommende Minister, ligesom det senere er blevet vedtaget at eftergive, om det var den hele Bøde eller kun en Del af Bøden, erindrer jeg ikke. Man ser altsaa heraf, at der kan gives Tilfælde, hvori Vedkommende nu kan komme til sin Ret baade ligeoverfor Mønstringskommissionen og ligeoverfor Overmønstringskommissionen; men hvis man den Gang havde haft Udpantningsret hos Vedkommende, og der først var blevet udpantet hos ham, vilde det have fordret langt større Besvær og Bekostning, naar han skulde være gaaet den sædvanlige Rettergangsvei for at komme til sin Ret; det kan maasse ogsaa være meget tvivlsomt, om Sagen i saa Fald den Gang vilde have faaet det samme Udfald. Af denne Grund kan jeg heller ikke anse det for rigtigt at give Udpantningsret for disse Bøder, og jeg skal derfor anbefale Forslaget under Nr. 8 om, at Nr. 10 f. bortfalder. — Jeg har været i en Del Tvivl om, hvorvidt Udvalget ved Forslaget under Nr. 23 har truffet det Rette i Henseende til det Gebyr, der ved Udpantningen skal ydes til Sognefogden og hans Vidner. Sagen forelaa saaledes i Udvalget, at der var stillet 3 forskellige Forslag, og man eriedes da tilfids om det foreliggende, som er tiltraadt af hele Udvalget. Da der ikke er stillet noget Underændringsforslag, dertil, maa jeg antage, at de ærede Medlemmer ville finde sig tilfredsstillende ved dette Forslag og vedtage det. — Forslaget under Nr. 26 har jeg ikke kunnet tiltræde, thi jeg i Overrigt billiget den Tanke, der er hævdet i Lovforslaget, at vedkommende Skyldner skal have et passende Varjel, inden der kan gjøres Udpantning hos ham. Forholdet her er nemlig det, at vedkommende Skyldner efter Lovforslagets § 13 skal have en Frist af 14 Dage til at betale Gjælden; men naar han, efter at have oversiddet denne Frist, igjen skal have tre eller sex Dages Varjel, inden der kan gjøres Udlæg hos ham, forekommer det mig, at der, især naar der er givet Pant i Besætning og Løsøre foruden i den faste Eiendom, deri kunde ligge en Fristelse for ham til i Mellemtiden, efter at han er bleven gjort bekendt med, naar Forretningen skal foregaa, at svække Pantet, enten ved at bortføre af det eller paa anden Maade. Dels for ikke at sætte Skyldneren i en saadan Fristelse, og dels fordi jeg synes, at den Frist, der i Overrigt er given ham, kan være passende, har jeg ikke kunnet tiltræde Forslaget under Nr. 26. — Det Forslag, der af det ærede Medlem for Thisted

Amts 4de Valgfreds (Schjorring) er stillet angaaende Alimentationsbidrag, tiltaler mig meget. Jeg har tænkt en Del over dette Forhold, men jeg har ikke været i Stand til at kunne forme et Forslag derom, som kunde tilfredsstillende mig selv, og derfor er jeg ikke kommen frem med noget saadant. Da imidlertid det Forslag, det ærede Medlem har stillet, tiltaler mig, vil jeg anbefale det paa det Bedste, jeg tror, det er overensstemmende med den Praxis, der hidtil har været fulgt i saadanne Tilfælde, uagtet dette maasse efter den bestaaende Lovgivning kunde være mindre lovligt. Jeg tror, at den bestaaende Lovgivning gaar ud paa, at Resolutionen skal forkyndes hver Gang, inden der gjøres Udpantning, men jeg veed, at denne mange Gange er foregaaet, uden at Resolutionen er bleven forkyndt i det enkelte Tilfælde, naar den kun een Gang for alle er bleven forkyndt ved Stævningssmand og har faaet en Paategning derom. Det det ærede Medlem foreslaar, at en saadan Forkyndelse skal kunne foregaa ved Sognefogden, kommer jeg til at tænke paa, at man maasse kunde udvide denne Forpligtelse til ogsaa at gjælde Forkyndelser vedrørende Kommunens Tilgodehavende hos Sognebeboerne; herved undgik Kommunen at betale Gebyr til Stævningssmand, og det forekommer mig, at Forkyndelsen maa være ligesaa kraftig, naar den sker ved Sognefogden, som naar den sker ved Stævningssmand. Det er i alt Fald en Tanke, som jeg nærmere skal overveje inden 3die Behandling, og maasse der endnu i Dag kunde komme veiledende Bemærkninger om dette Punkt fra et eller andet æret Medlem.

Justitsministeren: Det er mig hørt at kunne begynde mine Bemærkninger med en Udtalelse af Paaskjønnelse overfor det meget ærede Udvalg for den Velville, hvormed det har behandlet Lovudkastet og i det Hele fremmet Sagen. De allerfleste af de af Udvalget eller dets Flertal stillede Forslag kan jeg tiltræde. Jeg skal tillade mig ganske kort at gennemgaa alle Forslagene, og jeg vil da anse det for rigtigt at slutte mig til de enkelte Paragrafer. Hvad den første Paragraf angaar, da anser jeg de af Udvalget under Nr. 1, 2, 3, 5 og 7 stillede Forslag for at være enten Redaktionsforslag eller i alt Fald Forslag af saa lidet indgribende Betydning, at jeg ikke har Noget imod dem at anføre. — Hvad Forslaget under Nr. 9 angaar, da tror jeg, at det er ganske rigtigt, naar det blev udtalt af den meget ærede Ordfører, at Indholdet af dette Forslag egentlig er selvsforstaaeligt, og at der altsaa forsaavidt ikke var nogen Nødvendighed for at gjøre en saadan Tilføjning til Paragrafen. Det forekommer mig derfor ogsaa, at naar man gaar ud derfra, maatte man egentlig komme til det Resultat, at det ikke var rigtigt at gjøre en saadan Tilføjning, men paa den anden Side skal jeg erkende, at den ikke kan være til nogen Skade, og forsaavidt det ærede